



SWERMA

Swedish Risk Management Association

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Sändlista:
Finansdepartementet
Finansinspektionen

Genomförandet av Solvens II-regelverket och Captivebolagen

Captivebolagen är specialiserade försäkrings- eller återförsäkringsföretag som på grund av vissa särdrag behöver uppmärksammas särskilt såväl i samband med genomförandet av Solvens II-regelverket som i den framtida tillämpningen av det nya regelverket. Eftersom Solvens II-regelverket i vissa delar är principbaserat och dessutom ännu inte är klart i alla delar finns det betydande osäkerhet kring hur Captivebolagens berättigade behov av särbehandling kommer att tillgodoses i den svenska regleringen och tillämpningen. Mot denna bakgrund vill SWERMA redan nu lyfta fram några särskilt viktiga frågor för de svenska Captivebolagen, i syfte att säkerställa att den framtida regleringen och tillämpningen tar tillräcklig hänsyn till Captivebolagens särdrag.

Det finns idag 48 captives i Sverige och dessa ägs i huvudsak av bolag inom svensk exportindustri men även av den offentliga sektorn såsom kommunerna i Stockholm och Göteborg.

Allmänt om Captivebolagens särdrag och dess betydelse

Kännetecknande för ett Captivebolag är att det endast försäkrar (eller återförsäkrar) risker i det företag eller den grupp av företag som bolaget tillhör. Det är t.ex. vanligt att större industrikoncerner har ett eget Captivebolag för att helt eller delvis hantera försäkringsbehovet när det gäller koncernens produktionsanläggningar. Genom användningen av egna Captivebolag kan koncernerna skapa risköverföringslösningar som är unikt anpassade till koncernens förutsättningar och behov. Captivelösningar kan skapa mer stabila försäkringskostnader, skydda resultat- och balansräkning samt i vissa fall vara det enda sättet att undvika s.k. försäkringsnöd. Genom användningen av egna Captivebolag kan koncernerna ofta effektivisera koncernens kapitalanvändning, riskhantering i vid mening och administration. Den omständigheten att Captivelösningarna ofta är en integrerad del av koncernernas övergripande riskarbete och att försäkringsverksamheten är begränsad till att endast avse s.k. koncernintern försäkring medför en rad olika konsekvenser när det gäller t.ex. försäkringstagarskydd, verksamhetens omfattning och komplexitet, organisation, kapitalplaceringar, tillgång till kapital och behov av transparens gentemot konsumenter och den övriga s.k. marknaden, m.m.

Att Captivebolag bör - och vi vissa fall ska - särbehandlas inom ramen för Solvens II-regelverket framgår av bl.a. skäl 18 - 21, artiklarna 13, 29, 41, 86, 111 och 129. Av särskilt



intresse är skäl 21 där det anges att direktivet bör beakta de särskilda särdrag som Captivebolagen uppvisar. Det anges vidare att - eftersom Captivebolagen endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som de tillhör - det bör inrättas lämpliga metoder i enlighet med proportionalitets-principen för att återspegla captivebolagens affärsverksamhets art, omfattning och komplexitet.

När det särskilt gäller det svenska genomförandet av Solvens II-direktivet föreslog Solvens II-utredningen¹ att det inte skulle införas någon särskild reglering kring den närmare tillämpningen av proportionalitetsprincipen på Captivebolag. Samtidigt gjorde Solvens II-utredningen bedömningen att det finns vissa särdrag när det gäller Captivebolagens verksamhet som skulle kunna motivera en tillämpning av proportionalitetsprincipen på sådan verksamhet. De särdrag som togs upp av Solvens II-utredningen var att Captivebolagens kunder i de flesta fall är moderbolaget eller andra bolag inom den egna koncernen, att captivebolagen i de flesta fall är en mindre del i ett mer övergripande och ofta globalt riskhanteringssystem som är anpassat för den aktuella koncernens kärnverksamhet och att behovet av transparens möjligen kan se annorlunda ut när det gäller Captivebolagen. SWERMA anser att Solvens II-utredningens bedömning var alltför försiktig och efterlyser tydligare ställningstaganden i den kommande regleringen kring hur hänsyn ska tas till de särdrag som gäller för Captivebolagen.

Några särskilt viktiga Pelare 1-frågor

Inledningsvis noteras det att CEIOPS² med anledning av artikel 111 (j) lämnat vissa förslag till särskilda förenklingar för Captivebolagen vid beräkning av *kapitalkravet* enligt standardformeln. Förenklingarna rör beräkningarna av "market interest rate risk", "market spread risk", "concentration risk" och "non-life underwriting risk module". Bland förslagen finns också förenklingar för försäkringsföretag som återförsäkrar sig hos ett captivebolag för återförsäkring. Därutöver har Captivebolagen, i enlighet med artikel 109, möjlighet att även använda samma typ av förenklingar av standardformeln som andra försäkringsföretag får använda. Det kan också finnas utrymme för Captivebolagen att använda s.k. företagsspecifika parametrar i enlighet med artikel 110. Det noteras vidare att det i artikel 129 (d) finns särskilda regler för Captivebolag för återförsäkring såvitt avser lägsta minimikapitalkrav. Slutligen noteras det att det av artikel 86 framgår att det finns utrymme för att ta fram genomföranderegler kring förenklade metoder och tekniker för beräkning av de *försäkringstekniska avsättningarna* för bl.a. Captivebolagen. Sammanfattningsvis kan det konstateras att det på flera delområden inom Pelare 1 redan har tagits viss hänsyn till Captivebolagens särart, och att eventuella synpunkter i dessa delar bör avvakta till dess SWERMA kunnat ta del av de slutliga förslagen till nivå 2-reglering.

Mot bakgrund av Captivebolagens särskilda verksamhet är det vanligt att Captivebolagen genom s.k. *internlån* lånar ut pengar till koncernens moderföretag. För Captivebolagen är

¹ SOU 2011:68 s.120-122

² CEIOP's Advice for Level 2 Implementing Measures on Solvency II: SCR standard formula Article 111 (j) Simplifications/Specifications for captives, CEIOPS-DOC-74/10



För Captivebolagen är det t.ex. viktigt att den framtida regleringen är tydlig när det gäller möjligheten att låta en person som inte är anställd i Captivebolaget ansvara för en s.k. nyckelfunktion. Regleringen behöver också vara tydlig kring möjligheten att låta att en och samma person inneha flera funktioner, och särskilt möjligheterna att kombinera olika uppgifter med uppdrag som styrelseledamot eller VD.

Mot bakgrund av Captivebolagens affärsmodell är det viktigt att reglerna om utläggning av verksamhet är tydliga när det t.ex. gäller definitioner och när det gäller vilka begränsningar i möjligheten att lägga ut verksamhet som rent faktiskt finns mot bakgrund av kraven i artikel 49 i direktivet.

För Captivebolagen är det viktigt att kraven på styrelsen som kollektiv och kraven på enskilda styrelseledamöter är anpassade efter den verksamhet som bedrivs. Mer konkret saknas det t.ex. anledning att ställa krav på en oberoende styrelseledamot i ett Captivebolags styrelse, eftersom de eventuella intressekonflikter som kan finnas i Captivebolagen är av en annan art än de som kan finnas i andra försäkringsföretag. Det är vidare viktigt att lämplighetskraven på enskilda styrelseledamöter inte utformas på ett sätt som hindrar koncernerna från att tillsätta styrelseledamöter utifrån koncerninterna behov. När det särskilt gäller kraven på den samlade kompetensen i ett Captivebolags styrelse bör hänsyn tas till att den svenska captivemarknaden är relativt liten, vilket innebär att antalet tillgängliga experter är begränsat. Det kan i sammanhanget nämnas att SWERMA inte anser att det bör införas någon form av EU-gemensam certifiering av styrelseledamöter⁴, såvida inte en sådan certifiering tar höjd för Captivebolagens särart.

Några särskilt viktiga pelare 3-frågor

Enligt artikel 53 i Solvens II-direktivet ska tillsynsmyndigheterna tillåta att försäkringsföretag inte offentliggör vissa uppgifter i vissa fall. Offentliggörande kan bl.a. undvikas i de fall ett företags konkurrenser skulle gynnas i otillbörlig grad om uppgifterna offentliggjordes och i de fall företaget är ålagt tystnadsplikt eller sekretess genom relationer med motparter.

Eftersom det kan finnas såväl affärsmässiga som säkerhetsmässiga skäl för att inte offentliggöra uppgifter kring bl.a. ett Captivebolags olika riskexponeringar är det viktigt för Captivebolagen att det finns en tydlig reglering kring bolagens möjligheter att undvika sådant offentliggörande.

När det gäller kraven på offentliggörande och löpande rapportering till tillsynsmyndigheten vill SWERMA också peka på behovet av ordentliga konsekvensanalyser där det faktiska behovet och den faktiska nyttan av begärd information ställs mot kostnaderna för framtagandet av informationen. Enligt SWERMA är behovet av denna typ av konsekvensanalyser särskilt stor när det gäller kraven på Captivebolagens offentliggörande av information, eftersom det får antas att den s.k. marknadens behov av information kring

⁴ Enligt uppgift finns det vissa medlemsländer som anser att det bör införas denna typ av krav i regelverket.



det viktigt att denna typ av internlån, dvs. fordringar på moderbolaget, behandlas på ett sätt som är ekonomiskt rättvisande. Mer konkret måste denna typ av fordringar på moderbolaget accepteras som en tillgång i Solvens II-balansräkningen, och alltså kunna användas för att täcka de försäkringstekniska avsättningarna. (Behovet av särreglering med avseende på motpartsrisken har behandlats i föregående stycke.)

När det gäller Pelare 1-regleringen bör det slutligen särskilt uppmärksammas att många Captivebolag har en *säkerhetsreserv* i sin balansräkning, och att det är lika viktigt för Captivebolagen som för andra försäkringsföretag att det i samband med genomförandet av direktivet säkerställs att denna säkerhetsreserv accepteras som s.k. tier 1-kapital.

Några särskilt viktiga Pelare 2-frågor

Mot bakgrund av Captivebolagens särart är det relativt vanligt att bolagen har en organisation som bygger på särskilda uppdragsförhållanden i kombination med utläggning av verksamhet. Det är t.ex. vanligt att personer som är anställda inom andra delar av koncernen innehar uppdrag som styrelseledamot eller VD i ett Captivebolag och att den löpande försäkringsadministrationen är outsourcad till uppdragstagare utanför den egna koncernen. Även om flera Captivebolag alltså har en förhållandevis enkel och liten organisation finns det också exempel på Captivebolag som har ett flertal anställda och en mer komplex organisation. Den faktiska organisationen i varje Captivebolag är av naturliga skäl anpassad efter de förutsättningar som gäller för den aktuella verksamheten.

Solvens II-direktivet innehåller övergripande krav på försäkringsföretagens företagsstyrningssystem, som bl.a. innefattar krav på olika delsystem och funktioner. Av artikel 41.2 i Solvens II-direktivet framgår det att försäkringsföretagens företagsstyrningssystem ska stå i proportion till företagets art, storlek och komplexitet. Vidare framgår det av skäl 31 att direktivets krav på olika funktioner inte hindrar företagen från att fritt besluta hur dessa funktioner organiseras i praktiken, om inte annat anges i direktivet. I samma skäl anges även att funktionerna bör kunna innehas av anställda, utföras med hjälp av externa experter eller läggas ut på experter inom ramen för de begränsningar som fastställs i direktivet. Det noteras att direktivet inte innehåller några krav på visst antal anställda och att den enda organisatoriska begränsning som framgår av direktivet handlar om att funktionen för internrevision ska verka objektivt och oberoende i förhållande till de operativa funktionerna i bolaget. I CEIOPS slutliga råd om genomförandeåtgärder såvitt gäller "System of governance" finns ingen uttrycklig särreglering för Captivebolagen, vilket kan bero på att CEIOPS anser att detaljer kring hur proportionalitetsprincipen "applies" inte kan regleras i ett principbaserat system.³

Mot denna bakgrund vill SWERMA understryka vikten av att den proportionalitet i fråga om kraven på företagsstyrningssystem som ska gälla enligt direktivet också får sin konkreta motsvarighet för Captivebolagen i den svenska regleringen och dess tillämpning.

³ CEIOPS' Advice for Level 2 Implementing measures on Solvency II: System of Governance, CEIOPS-DOC-29/09



SWERMA

Swedish Risk Management Association

Captivebolagen är förhållandevis begränsad mot bakgrund av bolagens särskilda verksamhet.

Några avslutande kommentarer

SWERMA är naturligtvis beredda att bistå de svenska regelgivarna med det ytterligare underlag som kan behövas, och ser fram emot en fortsatt god dialog kring den närmare utformningen av Solvens II-regelverket.

Swedish Risk Management Association (SWERMA) är en intresseförening för individer som arbetar inom såväl privat som offentlig sektor med att driva och utveckla riskhantering. Föreningen har cirka 300 medlemmar och representerar huvuddelen av captiveägarna i Sverige. Hemsida med kontaktuppgifter: www.swerma.se.

Stockholm 2013-05-22

Fredrik Finnman

VD ASSA ABLOY Försäkrings AB
Ordförande SWERMA

Annika Forsgren

VD Försäkrings AB Göta Lejon
Styrelseledamot SWERMA

Ola Nilsson

VD SCA Försäkrings AB
Styrelseledamot SWERMA

